

Artojaus Sapnas-Daina (IS LAKUNO EILĖRAŠČIŲ)

Ten Lietuvoj, žemėj' musų, Nepertoli ir nuo Prusų, Riokso daugelis namelių Ir seklyčių ir grintelių;

"Dieve mano, Dieve brangus! "Kaip tai rustus tavo dangus, "Po kuriuom neb' yra laimės;

"Ir kraujuos širdis papludo. "Gal prasikaltau Tav, Dieve, "Kaiba, darbu, pas'elgimu.

Kad vaikai, pati jam mirė, Tai prieš pat Velykas buvo, Tad jis rupestį patyrė:

Auš Vėlykų pirmo dienos, Jis pats vienas, aplink sienos; Nėr su kuom pasikalbėti,

Už vartelių veik išvykęs, Žmogų nor regėt nos koki, Vargdienėlį, kad ir kokį,

Už visus ir gardunfynus! "Pas manę eiva dabarčių, "Gal surasiu kokių barščių!

Jiedum einant, oru lekiant, Liko tamsu ir, beregiant, Pasirodė graži pilė,

"Kodėl rados man toks noras? "Su manim dabar kas tiko, "Jog man' sotis nemieruota?

"Stai širdis, skausmais kapota, "Jaučia savyje linksmybę, "Jau regiu aną šviesybę,

JAUNIMO SKYRIUS

Kaip Atsirado Musų Žemė

Visais amžiais žmonija stengėsi vienokiu ar kitokiu budu išspręsti klausimą iš kur ir kaip atsirado musų žemė.

Anot seniausio graikų aiškinimo visų pirma buvęs chaosas, iš kurio susidarė žemė, o jau paskui žemė pagimdė kalnus, juras ir dangų.

Kas buvo laikoma tuo chaosu, nežinia. Vėliausių laikų graikų mokslininkai sakė jį buvus tamsia erdve, kiti vandeniu, tretii ugnim.

Žymų žingsnį žemės atsiradimo moksle padarė šeštame amžiuje prieš Kristų filosofas Anaksimandras Miletrietis.

Heraklitas (V amžiuje prieš Kristų) spėjo, kad visi daiktai atsirado iš ugnies. Žemė esanti amžina ugnis tarpais apgestanti ir vėl įsideganti.

Empedoklas pripažino keturias nekintamas medžiagas, iš kurių visas atsirado ir atsiranda. Tos medžiagos yra ugnis, žemė, vanduo ir oras.

Leukipas (V amžiuje prieš Kristų) ir jo mokinys Demokritas visą medžiaga daligo į smulkiausias, smulkiausias nedalomas daleles—atomus.

Kožnas vienas sako: "kenčiu.... "Nėr dėl manęs jokių genčių; "Kožnas tur rankas ir kojas,

Tas labai artojų virgdo, Todėl sako: "ka jie dirba?" Ubag's spausdams jam rankelę,

Grieb už ginklo tuoj' artojas, Kurs prie lango paguldėtas, Ir, daug nieko nelukojęs,

"Pamylėtū nekaltybę, "Ką kiekviens gal užgyvėti, "Griekuos kur's nenor pasenti.

tik forma, įvairiu juos sudarančių atomų susidėstymu. Iš atomų susidarė ir pasaulis. Atomams besisukant, — lengva jungės su lengva, sunku su sunku, kol, pagaliau, susidarė atskiri kunai.

Garsusis Platonas pasaulio pradžios ieškojo kuriamoje dvasioje. Anot jo, visetos kurėjas (Demiurgas) sukūrė pasaulį iš chaoso nematomų idėjų pasaulio pamašumų.

Platono mokinys Aristotelis (384 — 322 m. pr. Kr.) sukūrė mokslą, kuriuo sekė mokslininkai išstisus šimtmečius.

Visų pirma jis atkreipė dėmesį į tai, kad lengva ugnis veržiasi aukštyn, sunki žemė žemyn, o vanduo ir oras susidėsto atitinkamai jų svoriui.

Panelė Marytė užėina pas sava drougę Onutę ir užtinka ją besidėncia su jaunu kavalerium.

JUOKAI.

"Pamylėtū nekaltybę, "Ką kiekviens gal užgyvėti, "Griekuos kur's nenor pasenti.

"Tas labai artojų virgdo, Todėl sako: "ka jie dirba?" Ubag's spausdams jam rankelę,

"Pamylėtū nekaltybę, "Ką kiekviens gal užgyvėti, "Griekuos kur's nenor pasenti.

"Tas labai artojų virgdo, Todėl sako: "ka jie dirba?" Ubag's spausdams jam rankelę,

MUZIKOS ISTORIJA

(Tąsa iš "A. L." No. 10) (IS "Muzikos Barų" No. 3-čio) Rašo A. Budriunas

PIRMŲJŲ KRIKŠČIONIŲ MUZIKA

Pirmieji krikščionys tuojau suprato, kad muzika yra labai svarbi priemonė religinei idėjai reikšti. Greitai sudarė tinkamą religinėms apeigoms muzikos stilių ir vėliau, kai ši bažnytinė muzika patobulėjo, ji buvo viena iš geriausių priemonių bažnyčios propagandai žmonių masėse.

Tiktai IV amžiaus antroje pusėje daug naujai bažnytinei muzikai davė Ambrozijus, sukurdamas visą eilę bažnytinių himnų ir pritaikydamas jiems paprastas melodijas, kad jie būtų tinkamesni liaudžiai giedoti.

Sitų antifonų ir himnų melodijos savo švelnumu yra panašios į italų liaudies giesmių ir dainų melodijas, bet jose jaučiama žydų, graikų ir asirėčių melodijų elementų.

Sitų antifonų ir himnų melodijos savo švelnumu yra panašios į italų liaudies giesmių ir dainų melodijas, bet jose jaučiama žydų, graikų ir asirėčių melodijų elementų.

Sitų antifonų ir himnų melodijos savo švelnumu yra panašios į italų liaudies giesmių ir dainų melodijas, bet jose jaučiama žydų, graikų ir asirėčių melodijų elementų.

Holland-America Line 2 DIDELIOS ESKKURSIJOS Į LIETUVĄ Rengia Lietuvių Laivakorčių Agentų Sąjunga Amerikoje Populiariu ir nauju Garlaiviu STATENDAM

dojimai, todėl jie netiko daugiausiai choro muzikai. Tiktai viduryje XIX amžiaus pradėjo vėl tirti ir atgaivinti senąjį gregorianišką choralą.

dojimai, todėl jie netiko daugiausiai choro muzikai. Tiktai viduryje XIX amžiaus pradėjo vėl tirti ir atgaivinti senąjį gregorianišką choralą.

dojimai, todėl jie netiko daugiausiai choro muzikai. Tiktai viduryje XIX amžiaus pradėjo vėl tirti ir atgaivinti senąjį gregorianišką choralą.

"Apie juos šviesybė laistos, "Spinduliai aplink juos svaidos; "Čia nakties nēr ir-gi meto,

"Apie juos šviesybė laistos, "Spinduliai aplink juos svaidos; "Čia nakties nēr ir-gi meto,

"Apie juos šviesybė laistos, "Spinduliai aplink juos svaidos; "Čia nakties nēr ir-gi meto,

